

Ішов я проз високий двір
Та проз зелений садок,
І гарну ж, гарну дівчину
Загледів там між квіток.

Такої хорошої дівчини
Не бачив я ще на віку:
"Я дав би п'ять тисяч, аби в свій дім
Повести красуню таку!"

"Не поривай, юначе, очей
На гарну таку молоду:
Та будь ти й сам шотландський король,
В королеви тобі не піду!"

"Не будь така горда, красуне моя,
І не несись аж до хмар:
Аби лиш купило було в покупця,
То знайдеться добрий товар.

Я злізу й на вище дерево,
Багатше розкублю гніздо;
А ти будь скромніша, красуне моя,
А то ще й не візьме ніхто".

Переклад М. Лукаша